

Ordföranden har ordet...

God fortsättning!

I skrivande stund är det juldag och snön ligger djup på tomten på Ingarö. Hur det ser ut på Krokholmen och Mefjärd har jag inte en aning om, men jag är mycket nyfiken. Vi får se om det blir en tur ut under vintern.

I år blev det en annorlunda säsong ute på våra öar. Då jag skadade ett knä i maj var jag förpassad till kryckor och en mycket begränsad möjlighet att ta mig längre sträckor. Detta fick till följd att jag knappt var på Mefjärd alls under säsongen. Desto mer att ta igen nästa år!

På årets skötseldagar var tyvärr inte upplutningen lika god som vi haft tidigare år. Detta kan ha haft många olika orsaker och det är inte alltid man har möjlighet att vara med de dagar som bestämdes på årsmötet. Numera är hemsidan uppdaterad med aktuella betingjobb som finns att utföra. Meddela någon i styrelsen om ni utfört någon av dessa så ser vi till att ni prickas av.

På tal om vår hemsida, så har vi för avsikt att försöka publicera en typ av forum där medlemmarna kan utbyta erfarenheter. T.ex. kan det vara av intresse att fråga om någon kan tipsa om hantverkare, mekaniker eller kanske avsaltning av sjövattnen. Vi återkommer med mera information när det är klart.

Om det är någon i föreningen som har åsikter om Waxholmsbolaget, vad gäller t.ex. turtäthet eller ändrade rutter så skicka kontakta styrelsen så kan vi vidarebefordra detta till dem då vi har kontinuerlig kontakt.

~ David

Adressändringar

Glöm inte att informera sekreteraren vid ändringar av mejladresser, telefonnummer etc.

Torbjorn.Nordstrom@3nine.com

-Torbjörn 1:43

Naturrutan

"Blackbird singing in the dead of night, take these broken wings and learn to fly". Den kanonlåten ifrån Beatles får oss att tänka på koltrasten. Under maj och juni lyssnar vi gärna till koltrastens behagliga revirsång ifrån arla morgonstund ända till det blir mörkt.

I år bestämde sig paret för att bygga bo vid vår utomhusdusch, tur att vattentemperaturen i havet var OK i juli. I mitten av juli kan vi konstatera 3 st hungriga och snabbväxande koltrastungar i boet. Vid den här tiden hörs sången mycket sällan och bara sporadiskt. Eftersom koltrastar häckar flera gånger per säsong så får vi kolla om honan återvänder till sin häckningsplats på bekostnad av vår renlighet ??

I samband med högsommaren i juli månad verkar alla småfåglar ligga och trycka i sina reden för att trygga framtida bestånd. I månadsskiftet juli - augusti exploderar det i buskarna, yra och ystra småfåglar irrar omkring och de vet inte vart dom ska ta vägen. Föräldrarna försöker ha koll, de sitter och lockar samt försöker att dela med sig av föda. Men, "pass opp", en som också vet att det inte riktigt är fullkoll i buskarna är sparvhöken som ljudlöst jagar genom överraskningsattacker och slår till mot den som inte är uppmärksam. Den kan också gömma sig, sitta och trycka och vänta på att fåglarna kommer nära. Efter tillslaget blir det en omedelbar tystnad i ett antal minuter. De småfåglar som är mest frekventa på vår tomt är: Rödhake, rödstjärt, talgoxe, kungsfågel, svartmes och tofsmes.

I slutet av juli, på morgonkvisten, bullrar det plötsligt till under huset bland kastruller och krukor. Vad var detta ?? Genom sovrumsfönstret skådas en ensam rävunge som orädd och nyfiken undersöker den nya världen, tillbaka under huset och ut på andra sidan. Lodar i sakta mak vidare ner mot sjön, sniffar och luktar på det mesta, käkar lite blåbär. Rävungen ser välmående ut, fin päls. För 3-4 år sen satte vi upp en skrakholk (Observera skrak EJ skarv) vid sjökanten, ingen hyresgäst har visat intresse förrän i år, så viss försiktighet har rått i närområdet. I början av juli blev det stor aktivitet runt holken, nervöst flygande, av och an, ett antal ungar (6-7 st) hoppar ut ur holken, föräldrarna ser uppmärksamt till att allt går bra. Holken är övergiven och ett par veckor senare är skrakparet med sina ungar återförenade med flocken, alla ivrigt jagande småfisk i strandkanten.

Säl siktades på hemresa med morgonbåten den 9 augusti, en nyfiken nos sonderade omgivningen i Kymmendösundet innan den dyker mot nya jaktmarker.

Vi har satt upp en fågelholk med inbyggd WEB-kamera, tyvärr blev det lite försent på säsongen eller så vill fåglarna inte vara med i någon holk-såpa, för gästerna har uteblivit. Händer det något framtiden så skall vi berätta om det.

~ Eriksson, tomt 1:45

Simmande påskälg

På påskaftonen den 3 april 2010 när isflaken fortfarande låg ute på fjärden fick vi se en älg som simmade utefter Mefjärd på västra sidan. Vi kunde följa den från tomt 1:47 (Utters) tills den majestätiskt steg i land på Kalkkobben. En mäktig syn att se detta stora huvud skjuta fram i vattnet helt utan svallvågor. Det går ganska fort och tur var väl det för vattnet var säkert mycket kallt. Jag hann som tur är hämta ut kameran och föreviga händelsen.

~ Bertil Nordström, tomt 1:43

Midsommar

Midsommarfirandet på Mefjärd detta år organiserades av tomterna 1:30 t o m 1:46. Lotta Carlheim-Müller på torpet tog initiativet (vilket vi är tacksamma för) och samlade oss som kunde den 23 maj till en träff hemma hos henne på berget. Då lade vi upp de stora riktlinjerna och fördelade arbetet. De som inte kunde delta på mötet fick meddelande om vad han/hon skulle ansvara för. Alla ställde upp utan protester och på midsommaraftonen 25 juni träffades vi på Stora ängen för att klä stången. Det var ganska många som ställde upp och arbetade och vi fick till en väldigt fin stång (se bilden). En del av deltagarna dekorerade Östra bryggan med björkris och "byggde" tältet för musikanterna.

På midsommaraftonen kväll spelade de duktiga och spelglada musikanterna upp till dans. Kvällen var vacker och det var många mefjärdsbor med gäster som svängde sina lurviga ben.

På midsommardagens var så den traditionella festen på Ängen. Vi dansade runt stången under ledning av den oförtröttliga Ulla-Carina med stöd av musikanterna och därefter följde tävlingarna under ledning av Offe Lord-Johansson. Dragkampen vanns av Södra Mefjärd. Det blev en mycket trevlig eftermiddag. Det enda smolket i bägaren var att det var så god anslutning att bullar och kakor tyvärr tog slut innan alla hade fått smaka. Vi i festkommittén kände oss trots denna nöjda med arrangemangen.

~ Bertil Nordström, tomt 1:43

Rävungarna på Torpet våren 2010

En helg i maj då vi precis ska springa till båten för att åka hem, ser vi att det rör sig i luckan under det gamla torpet. Är det någon grävlingen som flyttat in igen? Ett litet gråbrunt ansikte med stora öron och två små svarta plirande ögon tittar ut. En lite rävunge! Så vansinnigt söt! Tyvärr måste vi rusa till båten – men gissa om vi hade bråttom ut nästa helg!

Kristi himmelfärdshelg.

Johan och jag planerar att måla och tapetsera i Hednahuset (den gamla ladan), men det vi ser fram emot mest är att träffa den lilla räven igen – om den nu bor kvar under huset.

Tidigt på morgonen smyger vi ner till torpet från vårt hus på berget, i tron att rävar är ute i morgondiset - men inte ett ljud, inte en rörelse. Det luktar räv och man kan tydligt se att någon har gjort stigar fram till husgrunden så det kan inte vara tomt i huset under huset... men inga rävar syns till. Har de redan flyttat ut?

Lite besvikna startar vi vårt renoveringsprojekt. Johan lägger ut små skinkbitar på stubben utanför luckan. Kanske kan vi locka ut den lille...

Genom fönstret i Hednahuset söker sig våra blickar upp mot torpet mest hela tiden, det var svårt att koncentrera sig på tapetvåderna – så plötsligt ser vi

den lilla rävungen, och inte bara den, utan alla syskon är där också. En, två, tre,,, vi kan räkna till fem små ungar som försiktigt smyger sig ut på vingliga ben för att utforska världen. Ett par meter vågar sig den modigaste - sen tillbaka till tryggheten under huset. Försiktigt smyger vi oss närmare, men plötsligt uppfattar ungarna rörelsen och flyr in under huset igen. Vi får vänta några timmar men sen tar rävarnas upptäckarlust överhanden och de smyger sig ut.

Under de fortsatta dagarna slits vi mellan arbetet med renoveringen och rävungarna. Det verkar knappt som om de förstår att vara rädda för oss annat än om vi rör oss för hastigt. Johan sitter långa stunder blick stilla utanför luckan. Rävungarna vågar sig allt längre ut och allt närmare oss. Ibland busar de runt tillsammans, brottas och leker herre på täppan på stubben, ibland sitter de stilla mot husväggen och njuter av solvärmens. Vi lägger ut mer skinka som snabbt blir uppätet.

Vid ett tillfälle kommer den morskaste av ungarna ända fram till Johan där han sitter stilla lutad mot ena handen. Rävnen nosar nyfikat på handen och plötsligt biter han till om långfingret - kanske tänker han att det är en bit skinka! Johan rycker till och rävnen flyr kvickt in under huset när maten började röra på sig.

Efter fyra dagar med rävungarna var det svårt att slita sig för att åka hem. Dock kunde jag ensam åka ut redan kommande helg. Jag ville ju absolut hälsa på rävfamiljen igen och se vad som hänt.

Syskonen hade vuxit markant bara på en vecka. Nu började den rödbruna färgen bli tydligare och den lilla vita spetsen på svanstippen viftade glatt. Men - jag såg bara tre ungar! Vad hade hänt med de andra? Ungarna hade nu bytt utgång till hålet bredvid köksdörren. De rörde sig nu mycket längre sträckor på sina upptäckts stråt. En vågade sig nästan ända ner till stranden, de andra två busade oftast runt mellan torpstugorna.

En morgon händer något dramatiskt. Jag är på väg från Hednahuset när jag ser den tuffaste lilla ungen dra och slita köttbitar från ett stort kadaver av en sjöfågel. Det var en stor fågel så han kan knappast dödat den själv. Det måste varit mamman som jagat under natten. När jag kommer närmare vill han i det längsta fortsätta med sin måltid men tillslut blir det för hotfullt och han skuttar iväg upp mot torpgrunden och tryggheten.

Då ser jag plötsligt ett litet ynkligt kryp närma sig den döda fågeln. Det är en lite rävunge som linkar och är mycket mindre än sina tre syskon. Han har suttit gömd bakom en sten i närheten när hans tuffare bror kalasat på fågeln. Jag står alldeles bredvid nu - men han bryr sig inte om mig. Kanske är han så helt utsvulten så hungern tar över rädslan. Jag backar längre bort så att han ska få äta i lugn och ro - men så blir inte fallet. Plötsligt kommer den lille tuffe rävnen

Mefjärdsinfo Nr 2, 2010

nerskuttande igen från torpet, hoppar på sin bror mycket burdust, nafsar, biter och knuffar bort honom. Den lille flyr ynkligt pipande till sin sten igen.

Jag ville så gärna ta hand om den lille – men inser att det är mot naturens lag. Den starkaste ska överleva. På söndagskvällen lämnar jag ön medveten om att det inte kan vara många dagar kvar för din lille rävungen att leva. Kanske hade den 5:e ungen redan dukat under för sina tuffare syskon. En rävhona kan sällan klara av att föda upp fler än tre ungar och det är förstås de starkaste och modigaste som överlever.

Jag ser själv inte rävarna fler gånger, dock hittar min mor lite senare på våren en död halvstor rävunge som vi begraver. Kanske var det den lilla ynkliga som överlevt längre än jag trott, eller så blev det bara två ungar kvar tillslut i den lilla rävfamiljen. Visserligen var bilderna med i förra info't, men de är tål att visas en gång till.

Torsk och hornsimpor

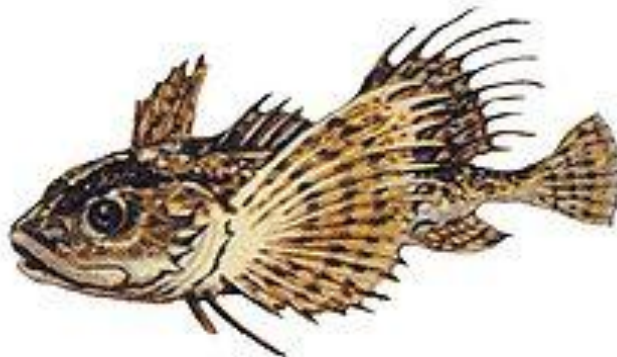
Vi ser tillbaka på året och tänker på det vi skulle göra på Mejärd under 2010.

Det handlar inte om att bygga till eller underhålla husen/bryggorna utan att fiska mera och lägga nät vid norra udden eller utanför Högholmen. Det var inte så många gånger som näten kom i sjön i år, Mefjärdsvännernas berättelser om dålig fångst gång på gång smittade av sig. Vi fick dock några små torskar tillsammans med hornsimpor och tång, vid ett tillfälle. Börjar torsken komma tillbaka i Östersjön?

Dottern Johanna har i ett par år frågat varför vi inte lägger nät direkt utanför tomtens brygga. Det har vi vad jag vet, aldrig gjort. Johanna som är en envis dotter, provade tillsammans med sin familj i somras "på min avrådan" då sjöbottens berg stupar rakt ner. Döm till min förvåning när de berättade om fångsten, både torsk, flundror och piggvar.

Jag måste berätta vad grannarna berättat när min pappa "Ärtan" som många minns honom, fick 120 stycken simporna i näten vid ett tillfälle. Det är väl ingen på Mejärd som lagt nät och kunnat undvika dessa små fiskar med hårda taggiga "horn" och vet hur de krånglar sig fast i näten. Ärtan la näten med simporna på det kala berget och började hoppa på simporna för att lättare få ur dessa små varelser ur näten. Inte hjälpte det, alternativet som diskuterades var att elda upp näten med simporna och allt. Ärtan höll på en heldag att plocka ur simporna ur näten och samlade dem i en hink utan lock.

Under en fikapaus kalasade fiskmåsar på simporna i hinken utan lock och satte sig därefter på båtens nya blåa fina kapell och lämnade sin fiskträck som tack för måltiden. Vad Ärtan sa då kan man inte skriva i ord. Han sa ändå att torsken kommer att gå till bättre efter några år då det varit gott med simporna i sjön. Så vi ser fram mot mera torsk i våra fiskevatten runt Mejärd nu när simporna fastnat i näten igen.

Ett recept på en god fiskrätt med torsk kan vara på sin plats.

Lyxig fiskgratäng för 4 personer...

800 gram torskfilè, 0,5 dl vatten, 0,5 dl vitt vin

3 msk hummerfond, 1 dl creme fraiche, 2,5 dl vispgrädde

2 tsk tomat purè, 0,5 dl hackad dill, 1 burk kräftstjärtar.

Sätt ugnen på 200grader och smörj en form.

Vik ihop torskfiléerna till jämntjocka bitar, lägg i formen och salta och peppra.

Vispa ihop vatten, vin och fond. Tillsätt crème fraiche, grädde och tomatpuré.

Låt såsen småkoka i ca 10 min. tillsätt dillen.

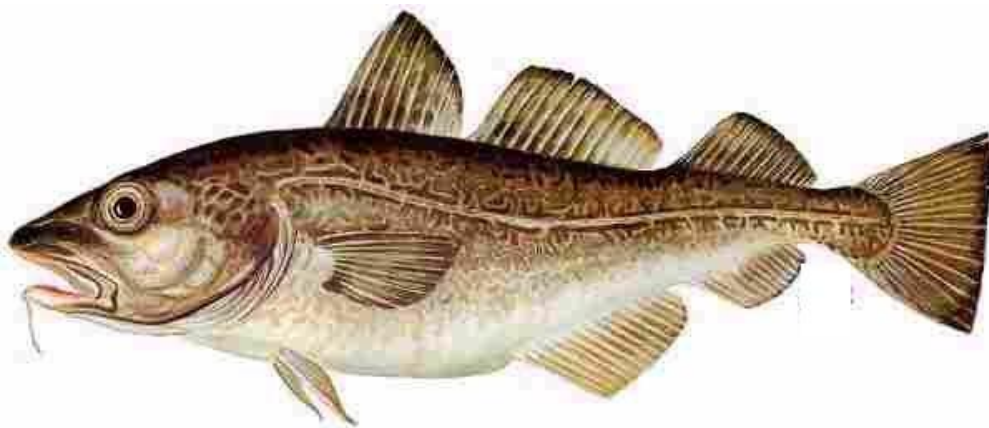
Låt kräftstjærtarna rinna av och fördela över torsken. Häll över såsen. Gratinera i ugnen ca 20 min eller tills fisken är klar

Garnera med dill, eventuellt sparris och servera med ris eller pressad potatis.

Ett gott torrt Tyskt vin passar utmärkt till fisken.

Förslag: LEITZ WEINGUT, Riesling trocken, 3 liters box kostar 249 kr.

~ Hans och Kerstin, Johanna och Jonas, Tomt 1:46

TEATER PÅ TORPET

Hej!.

I tio år har vi nu varje år spelat teater på torpet. Från början fanns nio barnbarn som skådespelare. De sista åren har det blivit allt svårare att samla alla och vi har fått låna in bl.a. Jens från Fiversätra som alltid gärna ställer upp. En av anledningarna till att jag varje år samlat mina barnbarn till detta är att de skall få en möjlighet att göra något tillsammans eftersom de under året har små möjligheter att träffas. Jag tror också att det har varit utvecklande. De har blivit frimodiga och orädda att uppträda och faktiskt riktigt duktiga skådespelare .

Vi började med Sagan om Ringen. Jag hade en regnig sommar på Mefjärd läst Boken och fascinerats av den. Miljön framför Hednahuuset var en perfekt spelplats. Jag läste om boken och skrev min egen version utan Gollum och andra omöjliga scener. Jag anade då inte att den skulle komma som film med premiär i hela världen samma år i december och kunde konstatera att min version nog var betydligt barnvänligare. Föreställningen krävde massor av dräkter och peruker. Jag fick använda all min fantasi och en hel del tid, men det var roligt och barnen var entusiastiska .

Nästa år bestämde jag mig för att förverkliga en idé jag länge burit på - Mefjärds historia - med tonvikt på den gamle sjörövaren Carl Petter Blom som ju lär vara född på Mefjärd. Men ungarna ville fortsätta och ha något nytt. Det blev historier om troll och älvor små tokiga får och getter. Att göra dräkter krävde en hel del fantasi. I år var det 10 års jubileum och eftersom dräkter och peruker bara låg i en låda på loftet i Hednahuuset tyckte vi vi kunde ta upp Sagan om Ringen ännu en gång. Det gällde att passa på innan de yngsta hunnit bli för stora att spela de små hoberna Själv tycker jag att årets föreställning blev riktigt bra men vädrets makter var emot oss. Efter en lång fantastisk värmebölja kom premiärhelgen med riktigt uruselt väder. Natten före blåste tältet ner och under lördagens föreställning ösregnade det. Publiken satt torrt under tältet men skådespelarna genomförde föreställningen i regn utan att klaga.

Tack alla ni som kom trots vädret. Utan publik hade det varit en stor besvikelse efter alla repetitioner. Kanske var det här sista gången. Det har varit roligt både för mig och för barnen men till sist måste allt ha ett slut.

~ Ulla Carina Sellergren Torpet

